

Знання причин виникнення внутрішньоособистісних конфліктів (в подальшому ВОК) та їх подолання – важлива умова психічного та психологічного здоров'я молоді, формування професійної компетентності, взаєморозуміння та здорової конкуренції.

Мета дослідження полягає в теоретико-методологічному аналізі поняття ВОК, дослідженні основних концепцій ВОК, виявленні психологічних особливостей їх прояву і впливу на психологічне здоров'я та професійне становлення.

Психологічне здоров'я великою мірою залежить від душевного стану людини, врівноваженості емоцій і почуттів, своєчасного вирішення її внутрішніх суперечностей, подолання емоційних конфліктів, формування гармонійних стосунків у колективі. Як зазначає дослідник М. Корольчук, «Запущеність виховання та несприятливі умови оточення стають причиною різних форм неадекватної поведінки людини в суспільстві. Особистість може деградувати або змінитися, якщо зміниться її відношення до людей, до праці або колективу. Стійкість та постійність активних стосунків дозволяють особистості підтримувати особисту надійність, долати перешкоди та досягати намічених цілей, здійснюючи реалізацію своїх намірів».

Розуміючи причини виникнення неузгодженості внутрішнього та зовнішнього світу людини, можна буде не лише прогнозувати виникнення стресових та кризових ситуацій, але й запобігати конфліктам, які переповнюють наше сьогодення. Знання причин виникнення ВОК надає можливість скласти корекційні програми розв'язання та послаблення конфліктних ситуацій.

За умови конструктивного розв'язання внутрішні конфлікти сприяють успішній професійній ідентифікації та розвитку. У результаті продуктивного подолання ВОК підвищується професійна компетентність; формуються нові навички й уміння; розвивається адекватна ціннісно-мотиваційна система; розвивається «психологічний імунітет» (емоційна стриманість); формується самосвідомість та навички до саморефлексії.

Томашевська А. Ю. НЕОЛОГІЗМИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ТЕЗАУРУСА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

*Кафедра іноземних мов
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Номінативна лексика англійського фармацевтичного дискурсу є відкритою системою, в якому спостерігаються постійні динамічні процеси виникнення нових термінологічних одиниць, що мають наступну мовну специфіку: спеціальні терміни, слова і словосполучення, які характеризуються нейтральним забарвленням, що дозволяє однозначно передати зміст конкретного концепту.

Існує кілька підходів до розуміння процесу здійснення формування тезаурусу нових словникових одиниць конкретної субмови, спираючись на метод визначення кількісних оцінок змістової вмотивованості, яка охоплює наступні чинники: *вибір найбільш вмотивованого терміну; вибір терміну з меншою лексичною довжиною* (концепція В.М. Лейчика (2002), Є. Вюстера (1935)). Теоретичним підґрунтям для опису слів-неологізмів стали праці вітчизняних та зарубіжних лінгвістів з теорії номінації (О.І. Дуда (2016), Т.Р. Кияк (2002), Дж. Кеннон (1964)), прагмалінгвістики (Ю.С. Степанов (2009), К.А. Лілліс (1990)).

Поява значної кількості нових слів зумовило створення особливої галузі лексикології – неології, науки про неологізми. Однією з невирішених проблем неології є проблема терміна „неологізм”. Від традиційних канонічних слів неологізми відрізняються особливими зв'язками з часом. Деякі дослідники вважають вихідною часовою межею закінчення другої світової війни, інші пов'язують народження нових слів з роком запуску першого штучного космічного супутника (1957 р). Таким чином, критерій неологізму, з одного боку, є довільним, а з іншого – об'єктивним. Шляхи виникнення неоконцептів різноманітні і, беручи до уваги спосіб їх створення, можна класифікувати неологізми як фонологічні, семантичні, синтаксичні і запозичення.

В сучасній англійській мові основна маса нових одиниць утворюється за допомогою словотворчих засобів; існують два великих джерела збагачення субмови «Фармація» – це внутрішні та зовнішні шляхи конструювання нових слів. З урахуванням способу створення внутрішні шляхи включають словотворення, деривацію (афіксацію), переосмислення, конверсію, аббревіацію. До зовнішніх шляхів ми відносимо залозичення. З усіх видів найбільш частотним являє собою переосмислення значень (приблизно 20% усіх виявлених нами неологізмів): *upper* – верхній, вищий; нове значення – збуджуючий наркотик; *bug* – жук, клоп; у новому значенні – вірус. Суфіксальні одиниці є менш вживаними, ніж афіксальні. Найпродуктивнішими виявилися суфікси *-ist*, *-ology*, *-er* згідно з схемою [N] + Suf = N (*painkiller* – знеболювальне, *druggist* – фармацевт, аптекар); [V] – Suf = N (*downer* – депресант). Неологізми-скорочення віддзеркалюють тенденцію до раціоналізації мови, економії мовленнєвих зусиль: *detox* – *detoxication*, частина лікарні або клініки, де лікують від алкогольної залежності та наркоманії.

Отже, результати аналізу нових лексичних реалій дають можливість стверджувати, що до якісних змін фармацевтичної термінології, формування великої кількості спеціальних денотатів, а фактори їх появи залежать від прагматичних потреб суспільства.